

: Posamezne številke po 4 vinarje.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje.

Uredništvo in upravnistvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Plc. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Združenje jugoslovanskih naprednih elementov.

„Drang nach Osten“ ni prazna fraza, to čutimo Jugoslovani, proti katerim je on v prvi vrsti naperjen, vsaki dan. Nemci hočejo podjarmiti ves slovanski jug in katolicizem se je stavil v službo tem nemškim stremljenjem, vse je nemška avant-garda v naših deželah, ker je — ako že ne popolnoma antinacionalen — vsaj v narodnem oziru tako indiferenten, da ubija vsako narodno zavednost v katoliškem delu slovanskega juga.

To vidimo pri Slovencih in Hrvatih, a najbolj pri bosanskih katoličanih. Dejstvo, da so v Bosni in Hercegovini vsajali proti Turkom skoraj izključno samo pravoslavni Srbi, med tem ko so katoličani ponižno in udano prenašali suženstvo in ga prenašajo tudi danes, je dosti močan dokaz za to našo trditev. Sicer pa vidimo, da nam je katolicizem res škodljiv tudi iz dejstva, da ga propagira in podpira v naših krajih z vso vsem avstrijska vlada, ki zasleduje pri tem gotovo neke posebne svoje cilje, ki ne morejo biti drugi kot oviranje narodne prebuje slovanskega juga.

Katolicizem je največja ovira za medsebojno zblizanje Jugoslovancev, ker je ekskluziven in netoleranten in mi bi ga že radi tega morali pobijati z vsemi močmi. Zblizanje Jugoslovancev se torej mora vršiti na interkonfesionalni podlagi, ker ako bodo katoličani vsiljevali pravoslavim svojo vero, ali pa nasprotno, ne bo med nami nikdar slege in nikdar se ne najde podlaga za skupno narodno politiko.

In skupna narodna politika, skupni narodni cilji, so predpogoj za politične uspehe Slovencev, Hrvatov, Srbov in Bolgarov.

Da je temu tako, nas učijo uspehi, ki jih beleži v narodni borbi Hrvatov in Srbov srbsko-hrvatska koalicija, v kateri so združeni hrvatski in srbski napredni elementi in za to ne bi bilo slabo, ako bi se v jugoslovanski javnosti začelo razpravljati o vprašanju tesnejše združitve vseh naprednih elementov med Slovenci, Hrvati in Srbi v avstro-ogrski monarhiji.

Ko bi napredne jugoslov. stranke v avstro-ogrski monarhiji imele skupni izvrševalni odbor, ki bi določal smer in metodo naših narodnih politik in ki bi vodil vso našo narodno borbo, bi merodajni faktorji v monarhiji z drugimi očmi gledali na slovanski jug in ne bi jim prihajalo na pamet, da bi nas tako prezirali kot sedaj.

Ali združijo naj se samo načelno sorodni elementi, ker samo tako bo možno uspešno skupno delo. Bolje je, da dela manj ljudi ali složno, kot pa mnogo ljudi, ki bi se samo prepirali med sabo.

Ljudska predavanja „Zveze slov. izobraževal. društev v Ljubljani“.

Koncem pretečenega leta se je osnovala v Ljubljani „Zveza slov. izobraževalnih društev“, koje namen je osredotočiti vse ljudsko-izobraževalno delo na Kranjskem. Tekom prvega polleta svojega delovanja je skušala „Zveza“ ustvariti podlago za smotreno in sestavno pripranje ljudskih predavanj. Največja zapreka, da se pri nas ljudsko-izobraževalno delo ni moglo dosedaj tako razviti kot drugod, je bilo pomanjkanje predavateljev. „Zveza“ je to zapreko odstranila s tem, da je pritegnila v svoj delokrog 23 predavateljev, ki so se z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo lotili začetnega dela na tem polju. — Tudi poslušalcev je bilo treba šele pridobiti in začeti vzgajati za ljudska predavanja. Velikokrat smatrajo ljudje predavanja le za priredbo, s katero naj se včasih zamaši za spremembo vzpored raznih veselje. Le polagoma pronica nazor, da morajo biti ljudska predavanja nadaljevanja šolske izobrazbe, nekaka narodna visoka šola. „Zveza“ je skušala uveljaviti radi tega v posameznih krajih cele serije predavanj, drugod pripraviti zanje tla. Obrnila se je na najrazličnejše že obstoječe izobraževalne korporacije v raznih krajih in jih skušala pridobiti za predavanja. Mnogo krajev je odpadlo radi komnodnosti in brezbržnosti krajevnih faktorjev, na več krajih se ni moglo ozirati radi oddaljenosti in pomanjkanja gmočnih sredstev — predavatelji so morali skoraj povsod sami kriti predavateljske stroške — v zvezi temu se je izvršilo v 18 različnih krajih 73 predavanj, ki so tamkaj, kjer se je vršilo več predavanj, pritegnili nase stalno poslušalstvo in to ponajveč iz nižjih slojev, katerim so v prvi vrsti ta predavanja namenjena. Vseh poslušalcev je bilo nad 1700. Najbolje obiskovano je bilo predavanje s 300, najslabeje s 14 poslušalci. Največ predavanj je bilo v Škofji Loki (17), Žabnici (11), Št. Vidu (10), Mostah (6), Šiški in Kranju po (5) ter v Kamniku (4). Predavanja so se vršila brez časopisne reklame in le s pomočjo krajevne agitacije deloma pod firmo „Zveze“, deloma pod firmo lokalnih organizacij. Od 23 predavateljev je bilo 17 članov ljubljanskega „Izobraževalnega kluba“, ki so imeli skupaj 63 predavanj. Poleg tega sta imela dva člana J. K. od 12. novembra do 1. maja tedenske kurze za nemščino oz. računstvo, katerih se je udeleževalo 30 do 40 ljubljanskih železničarjev. Snov predavanjem je bila vzeta iz naslednjih strok: zgodovina, državnoznanstvo, narodno gospodarstvo, kazensko pravo, slov. literatura, fizika, geologija, astronomija, tehnika, zdravstvo, vzgojeslovje in obrambno delo.

Iz slovenskih krajev.

Škofja Loka.

„Liberalni“ župan pozdravlja škofa. Nam županuje kakor veste notar g. Lenček. Mož se je vedno delal velikega naprednjaka. Da je res prve vrste „naprednjak“, to je sijajno dokazal v nedeljo. Naše mesto je namreč posetil Prevzvišeni, prišel je birmovat. Res je, navadno se je v takih slučajih škofa oficijelno pozdravljalo. Odkar pa je znano, da je škof — ne glede na njegova „dobra dela“ n. pr. v Sori — v najožjem stiku z Nemci in „Kranjsko šparkaso“, so celo na kmetih po farah, kjer so količkaj narodno zavedni možje, opustili take vsprejeme škofa, ki ne zasluži, da ga še prištevam Slovincem. V mestih pa se ga povsod popolnoma ignorira. Le naš „napredni“ g. župan je postal naenkrat drugih misli. Ne da bi bil sklican odborovo sejo ter se glede tega kar namerava za škofov sprejem ukreniti, posvetoval z odborniki, ne, ampak on je kratko pred prihodom razposlal neko okrožnico, s katero občinski svet vabi k dostojnemu sprejemu. Temu vabilu se seveda nihče res pravih narodnjakov ni odzval. Župan z dve tretjine naprednega odbora je ostal sam. In je škofa tudi res sam sprejel v imenu mestne občine! Pa kako se je mož pri tem aktu udano klanjal zavezniku Nemcem ter „Kranjske šparkase“! Ali bo za to „spreobrnjenje“ dobil kak papežev red, ali kak škofov odpušten, to je nazadnje le njegova stvar. Naša pa je, da odločno protestiramo proti takim svojevotnim korakom in da si ta korak notarja in župana Lenčka za prihodnjič in tudi za vse slučaje dobro zapomnimo.

Novo mesto.

Naučno ministrstvo je danes z Dunaja brzojavno sporočilo, da se mora pričeti z gradnjo novomeške gimnazije prej ko mogoče. Stavba bo stala ob novi cesti, ki se bo zgradila od pokopališča mimo Ferličeve gostilne na Ločensko cesto in je proračunjena brez oprave na pol milijona kron. Sedaj je rešeno to pereče vprašanje! Nič manj, kakor ravno 3 leta so premišljevali gospodje v ministrstvu, ali bi delali ali ne novo gimnazijo in končno uvidevši, da jemlje staro poslopje že slovo od tega sveta, odločili so se vendar enkrat za to prepotrebno delo, ki bo za celo Dolenjsko, posebno po novi belokranjski in brežki železnici velikanskega pomena.

Kip sv. Katarine pred orožniško postajo razpada in se je vedno bati kakve nesreče. Otroci ga majo na vse strani in če se ga pogleda iz ljubljanske ceste, se natanko opazi, da visi naprej. Za ta kip, ki je spomin na nekdanjo cerkev sv. Katarine, nabral se je že pred 3 leti v svrhu poprave večji kapital. Kaj je s tem denarjem ne vemo — pač pa je znano, da ga je zbiral največji klerikalni agitator mizar Malovič.

Prosimo tega gospoda, da nam stvar posjasni.

Košnja na trgu sv. Florijana se bo dala čez nekaj dni v najem. Trava je najboljše vrste in je že popolnoma dozorela. Več se poizve pri tukajšnjemu županstvu.

Tržaška okolica.

V Bazovici so vojaki od marca do avgusta, eni prihajajo, drugi odhajajo, leto za leto. Navajeni velikomestnega življenja v Trstu, jim najbrž ne ugaja kaj posebnost v mirni in tihi Bazovici. Dekleta se jih izogibljejo, ker ne marajo njih ljubezni. Do sedaj so bili še najbolj priljubljeni Bošnjaki, toda njih slava že tudi umira in smrtno koso nastavljajo seveda — častniki. Samo en slučaj!

V „Gospodarskem, posojilnem in konsumnem društvu“ v Bazovici sta bila nastanjena dva c. in kr. poročnika 4. bosno-hercegovskega polka. Slučaj je hotel, da pridejo dve gospodinjici iz Trsta v Bazovico „takole“ na sprehod. Sle so s trebihom za kruhom — bile sta si sestrice po poklicu — no, pa to nas nič ne briga. Marsikak prostak jih je nagovoril na cesti, toda nikdo jih ni pozdravil, kar dokazuje, da so bili prostaki že dobro znani žnjima. Kak desetnik bi se gotovo že sramoval jih nagovoriti. In ravno te „frazle“, ki govorijo in molčijo v vseh deželnih jeziki, so se nahajale celo noč v „društvu“ pri gg. častnikih v varnem zavetju. Vsa stvar bi nikogar prav nič ne brigala, ko bi se dotični štirje vedli po noči mirno. Celu noč ni bilo miru, beganje in tekanje po stopnicah, zvonjenje, ropot, smeh itd. Častniki bi lahko vedeli, da niso sami v hiši in če se kaj takega že mora delati — naj bo tudi proti stanovski časti — naj se dela tako tiho in skrivno, da ne zve noben vojak, ne pa da se škandalizuje cela vas z vojaški vred. To se je zgodilo v noči iz četrta na petek. V noči od petka na soboto pa je enemu poročniku istotam izginila zlata ura z verižico in gospe, ki tam stanuje, je zmanjkala ena lepa štruca kruha. S tem vred so izginile „gospodične“ kakor kafa, kar čez noč. Skoro se je uganilo, kdo je bil tako lačen, da je ukradel uro in si vzel na pot še štruco kruha pod pazduho. Gospa privoščila vsakemu to štruco kruha, če je le bil lačen, ne vemo pa, če misli g. poročnik isto s svojo uro. Orožništvo zasleduje „gospice s štruco“ in cela vas pa želi vsem — dober tek!

Če so se tem gospodom že zmešali pojmi o časti, jim povemo, da to ni častno.

Splošni pregled.

„Gott Nimm“.

Besede dunajskega občinskega svetovaleca Hrabe „Gott Nimm“, s katerimi je karakterizoval „delovanje“ dr. Luegerjevih

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

„Kajpada,“ je odgovorila Lukrecija zehaje. „Saj me je ravnokar mikalo zgraditi tempelj . . . in tvoji zlatniki mi bodo služili za to fantazijo.“

„Tempelj!“ je vzkliknil Cezar osuplo.

„Da . . . tempelj Venere . . . Venere Nesramnosti . . . Zopet hočem buditi v Rimu njeno češčenje . . . Hočem, da vstane ta tempelj med Svetim Petrom in Vatikanom . . . Ali razumeš, brat . . . tempelj Venere poleg bazilike Svetega Petra! In dočim bo najin oče o prihodnji Veliki noči služil v svojem krščanskem templju mašo, hočem jaz služiti svojo mašo v svoji poganski cerkvi, in videli bomo, kdo izmed naju bo imel več vernikov okrog sebe.“

„Lukrecija,“ je vzkliknil Cezar, „resnično, ti si čudovita ženska. Tvoja misel je nebeška.“

„Manj kakor tvoja, da se polastiš Italije in ustvariš iz nje eno samo kraljevstvo, čigar kralj in edini gospodar boš ti, Cezar moj . . .“

„In kadar izvršim svoj načrt, Lukrecija, takrat bova vladala svet; mi dva ga preustvariva . . .“

V tem trenutku je nastal v njeni bližini hrup kričanja. Nastavila sta uho. Hrup je prihajal iz prostorov palače.

„Kaj je to?“ je dejal Cezar.

„Poglejva . . .“

Lukrecija si je vrgla svilnat plašč na mramorne rame ter pohitela za Cezarjem v vežo s kipi, nato pa je odprla bronasta vrata. Brat in sestra sta se ustavila na pragu.

Nubijca, nepremična in nema, sta stala še vedno na svojem mestu, z golim jataganom v roki. V ozadju dvorane pa je čuden prizor presenetil njiju oči.

Kakšnih trideset slug je tulilo, kričalo, mrgolelo, pehalo in podiralo drug drugega ter obdajalo ali vsaj poizkušalo obkoliti tujega človeka, ki se je postavljaj razljuteni tolpi v bran.

„Kdo je pa ta predrzneš? . . .“ je vzkliknila Lukrecija.

Hotela se je pognati naprej; Cezar pa jo je zagrabil za roko in jo pridržal.

„Ej,“ je vzkliknil, „to je moj prijatelj Francoz . . . Napovedal sem mu bil sestanek, tukaj, o polnoči . . . Za vrata! Kakšen korenjak! Kakšni udarci! Tresk, na desno! Tresk, na levo! Dobro, dobro, dva sta na tleh . . . Dobro! Glej, že zopet pljuvata dva zobe! Le jih! Le jih! Bij! Po njih! Haló! Halo!“

Cezar je ves zadavljen brezumno ploskal z rokami!

Tisti, ki se je boril proti tolpi slug v toliko občudovanje Cezarjevo in v toliko zadoščenje Lukrecije, je bil v resnici vitez de Ragastens.

Ko je ura udarila polnoči, je bil odhitel iz krčme „Pri lepem Janu“.

„Ah, strašna prikazen!“ je premišljal med tekom. „Ta človek v Tiberi! . . . Ta nesrečnik, ki so ga umorili . . . ah, ti dve roki, ki sta grabili za kamen, to truplo, ki je izginilo v črnih valovih . . . In te skrivnostne besede . . . Primavera hočejo odpeljati! . . . In prav tisti, ki jo hoče

odpeljati, je morilec! Toda kdo je ta morilec? . . . Kje naj ga iščem? . . . Kako naj posvarim grofa Alma? . . . Treba, da povem te čudne dogodke visokemu vojskovodji, ki me čaka . . . On edini je v Rimu dovolj mogočen, da pritira resnico na dan in prepreči vse nove umore, ki se utegnejo še zgoditi!“

Med takimi pogovori s samim seboj je vitez naglo dospel do palače Lukrecije. Hotel je planiti pod stebrenik, ki smo ga opisali, toda stražnika na konjih sta se mu postavila na pot.

„Proč!“ sta velela.

„Ej, prijatelj,“ je dejal Ragastens, „le bolj polagoma, za vrata! Pričakujejo me, v tej palači . . .“

„Proč!“ je odgovoril stražnik izpod svojih strahovitih črnih brkov.

„Zelo trmoglav! ste, dragi moj! . . . Saj vam pravim, da me čakajo . . . čaka me Svetlost Cezar Borgia, če hočete vedeti! . . . Torej prostori!“

Ne samo, da jezdec ni ubogal tega povelja, temveč hrup je privabil tucat slug, ki so pritekli in planili nad viteza.

„Oho!“ je vzkliknil Ragastens, „zdi se, da je sluzinčad stekla v tej lepi deželi . . . Smrt božja! . . . Pa ne, da bi se me upali dotakniti! Nazaj, hlapci! Nazaj!“

In res, vitez je bil postal tako strašen, da so se sluge preplašeni umaknili. Toda zdaj je straža udarila na mladeniča.

Ragastens je videl, da njegova zmaga ne bo dolgotrajna, in da bo obkoljen ter se mu bo slabo godilo, ako ne pokaže zdravilnega zgleda.

dedičev so postale svetovno znan izrek. A tudi v tem slučaju ni pripomogla krščanska socialna stranka Hrabi do slave, kajti mirno so požrli vse grozne obdolžitve, da niso liberalci in socialisti postali pozorni na to korupsko gospodarstvo nemških krščanskih sodjalcev, ki ga je razkril ravno Hraba. Da odvale tedaj krivdo od sebe in natresejo peska ljudem v oči so najhuje obdolženi dr. Gesmann, Axmann, Bielohlavek in nižjeavstrijski deželni odbor tožili reveža Hraba, katerega so krščanski socialisti vrgli iz dunajskega meščanskega kluba in svojega deželnozborskega in občinskega kluba. Hraba je obljubljal pred sodnijo potrditi vse svoje obdolžitve, a ravno je prišlo do razprave, pri kateri je Hraba — vse preklical. Ali Hraba le ni skesal grešnik, njegov preklík je kakor zmaga in vse stroške procesa ne plača „obrekovalec“, ampak krščanskosocialna večina v dunajskem občinskem svetu. Hrabi so se zagotovili vsi njegovi mandati, sprejet bo zopet v klube in prišel bo celo do sedanjega dr. Luegerjevega državnoborbniškega mandata. Tako je Hraba napravil kariero in se je rešila krščanskosocialna stranka grozne korupcijske afeze. Vprašanje je le, če ne bodo napredni dunajski občinski svetniki dosegli, da se Hraba sodnijsko pod prisego zasliši o resničnosti njegovih trditvev oziroma preklica.

Mesarska zadruga v Ljubljani.

Za danes posnamemo iz tega občnega zbora za splošno javnost najbolj zanimivo točko. In sicer je to oklic, ki ga je izdala „Mesarska zadruga“ na Dunaju, in ki ga je ob priliki zgorej omenjenega zborovanja prečital g. Sirk, ter ga z odobravanjem g. načelnika, oziroma občnega zbora podal „Jutru“ na razpolago.

Za enkrat brez komentarja ta oklic radevolje doslovno priobčimo in sicer:

Avstrijskemu prebivalstvu.

Deset let sem ječi mesto in dežela pod nezasišeno agrarno politiko naših merodajnih in državo vodečih krogov. Na stroške trgovine, industrije in obrti so se sklepale nesrečne trgovinske pogodbe, ki so oslabile ves izvoz Avstrije. Vsled hermetične zaprtije mej za izvoz živine in mesa, kakor tudi vsled velikih udobnostij ki jih imajo agrarci pri izvozu živine v druge države, je Avstrija prišla danes tako daleč, da se je množina živine skoro decimiralna in mora to, kar inozemski konzum potrebuje, po jako visokih cenah plačevati.

Agrarci ne morejo pokriti potrebe živine in mesa. 70—75% prignane živine pride iz Ogrskega in vendar se manjša število prignane živine konstantno kljub prirastku prebivalstva; nasprotno pa se je brezmejno pomnožil izvoz žive živine in kupna cena je poskočila v zadnjih letih za 56—120%. Dovoljenih mej pa niso poskočile le cene mesa, ampak cene vseh agrarskih produktov in sicer tako, da se mora danes že v vseh delih države konstatirati pomanjkljiv preživetje prebivalstva. Velika gibanja za zboljšanje plač v zadnjih petih letih so bila izliv nesrečne gospodarske politike naše države, kajti delavstvo je moglo s sredstvi, ki jih je imelo na razpolago, potolažiti komaj lakoto, kaj še le svoje resnične potrebe. Najobčutljivejše pa so bili prizadeti mali obrtniki srednjih slojev; ti niso mogli spraviti svojih izdelkov v promet in so morali vsled prevelike produkcije s silo zagrešeno draginjo brez mrmranja trpeti. Tisoče malih obrtnikov je padlo v eksistenčnem boju, tisoče pa jih

je, ker jim je manjkalo energije, prosto-voljno pustiti obrt.

Skoro na beraško palico privedena obrt je iskala zavetja pri parlamentu in državi. Leta in leta, dneve in dneve se je prosilo in trkalo na vrata. Trgovina in industrija sta klicali na pomoč, toda vlada niti parlament nista vpoštevala ljudskih želj. Meje so bile za vsak uvoz živine zaprte, kajti šlo je zato, da 1700 velekmetovalcem ne prikrajša njihovih dohodkov. Da, še več, vsi davki so se v zadnjih 40 letih 3—4krat povečali, edino zemljiški davek velekmetovalcev se je znižal od 67 na 53 milijonov. In da bi še ta odpadek na kak način poravnali, sta dovolila vlada in parlament tej skupini pod različnimi naslovi podpore in subvencije, ki ne znašajo nič manj kakor 58 milijon kron, torej več kakor znaša ves zemljiški davek.

V parlamentu se je postavil posebni draginjski odsek, ki pa do sedaj ni storil niti enega pomoči obetajočega sklepa. Strankarsko politični interesi, narodnostni prepri imajo prednost pred potrebami ljudstva.

Zopet stojimo pred sklepanjem trgovinskih pogodb, ki naj na leta vplivajo in določujejo usodo države. In zopet se pripravljajo naši posredovalci, da bodo zastopali le koristi velekmetovalskega elementa. Da bi odpravila tlačice draginji mesa, je zahtevala naša obrt uvoz žive živine iz Italije in Srbije. Do danes se pa tega klika na pomoč ni slišalo, nasprotno, avstrijski posredovalci nameravajo kontingent za uvoz mesa, ki je bil s pogodbo sklenjen pred vojno homatijo s Srbijo, še znižati.

Vodja agrarcev, vitez pl. Hohenblum, se je drznil povodom podražanja cen za mleko in v novem času ljudstvu zaklicati: „Če se nam ne plača za svoje produkte kar zahtevamo, potem naj ljudje pijo vodo!“ Na to ni vedel niti parlament niti vlada pravega odgovora in nam torej ne preostaja ničesar drugega, kakor da poiščemo odgovor na to pred ljudstvom brez razlike narodnosti, vere ali sloja. Avstrijski agrarci gredo z ogrskimi roko v roki in so radi tega pomagali ogrske izkoriščevalne politike proti Avstriji.

Ogrski preiščorejci zaslužijo sedaj letno 5 do 6 milijonov kron, katere iztrgajo avstrijskemu ljudstvu. Vsled tega prosimo ljudstvo, naj vpliva na vladu in parlament, da že vendar enkrat store to, kar je ljudskega. Apelujemo na prebivalstvo, da nas podpira v našem prizadevanju za uvoz živine in omogočenju boljših življenjskih pogojev za industrijo, obrt in trgovino, kajti prevzetnost agrarcev je dosegla že svoje največje meje. Gospodarski politiki, ki gre agrarcem tako na roke, mora biti že enkrat konec.

Dnevne vesti.

Katoliška infamija. „Slovenec“ je priobčil o izletu ljubljanske sokolske župe skrajno neokusno poročilo. Drugega se od klerikalnega organa ni moglo pričakovati in mi se s tem poročilom ne bi pečali, da ni „Slovenec“ zagrešil infamije, ki jo je zmožen samo kak „katoliški“ list. Očita namreč Sokolu Dreniku, da je nastopil javno kot Sokol, v zahvalo, „da je pri dež. odboru avanziral!“ Ali so mari uradniki dež. odbora klerikalni sužnji? Ali dobivajo oni plače in avanzirajo ali kot strankarji? Pač lepe nazore razvijajo naši klerikalci o važnostih deželnih odborov.

Šikaniranja magistratnih mogotcev. Za Prešernovim spomenikom v Ljubljani se nabaja prijazna kavarna „Prešeren“ katere lastnik je g. Polajnar, Slovenec in po-

šten mož. Ob sami Ljubljani pred kavarno so lepi nasadi, nad njimi je platno, pod katerim je čez poletje nekoliko miz in stolov. Nihče se ni nad tem spodtikal, nikomur ni bilo to napoti, samo slavni ljubljanski magistrat ni s tem zadovoljen in je zapovedal kavarnarju, da mora vse to takoj podreti! Š tem bo slovenski kavarnar občutno oškodovan, ker kavarniški gosti radi sedijo na prostem. Pred kazino so lahko mize, za katerimi sedijo ošabno naši ljubi nemčurji in izzivajo slovensko prebivalstvo, slovenskemu kavarnarju pa to ne sme biti dovoljeno! Sramota! Slovenskemu občinstvu priporočamo kavarno „Prešeren“, da ne bi imel škode slovenski kavarnar radi šikan „naprednega“ ljubljanskega magistrata.

Redko vojaško slavlje. Včeraj je Ljubljana videla redko vojaško slavlje našega domobranskega polka. Polkovnik g. Eduard pl. Kreysa je bil v nedeljo na izredno povelje cesarja imenovan brigadirjem. V to svrhu mu je včeraj polk priredil oficijelno slavlje, kakoršnega še ni bilo kmalo v Ljubljani. Tu pa mislim le, tako prisrčnega še ni bilo, ne od strani vojakov še manj pa od strani slovenskega občinstva. Ob 3. uri po končanem banketu mu je napravilo vojaštvo od vojašnice do Ambroževega trga „špalir“. Novi brigadir je korakal med tem špalirjem v spremstvu častnikov. Pred njimi je korakala nova domobranska godba (48 mož) pod poveljstvom kapelnika Sedya. Iz tega špalirja pa je kmalo nastal velik spreved, ki se je pomikal od vojašnice po glavnih ulicah do brigadirjevega stanovanja na Bleiweisovi cesti. Med potjo je sviral godba, od slovenskega občinstva z živio-klici pozdravljena. Čim bolj v notranji del mesta je prihajal spreved, tem več civilnega občinstva ga je pozdravljalo. Mnogi so se tudi kar priklopili, pred in za vrstami vojakov. Gospod slavljenec je bil očividno ginjen nad tako prisrčnostjo civilnega občinstva. Lahko se je prepiral, da Slovenci nismo taki, kot so nas slikali in nas še slikajo gotovi nemčurski sršeni. Ko je spreved došel pred stanovanje so zorili tako burni pozdravni klici, da se je slišalo gori na stolp ljubljanskega gradu. Biležimo to javno slavlje, upamo s ponovnimi, oziroma naknadnimi simpatijami tudi od strani širšega občinstva.

Glas iz občinstva. Poletni čas je in ravno sedaj imamo najdaljši dan. Kmetu, ki nas zalaga z raznimi živili, je pač ravno sedaj največ na tem ležeče, da svoje blago čimprej spravi v denar in da se čimprej vrne iz mesta domov. Naravno je, da se tudi gospodinje v tem času preje pobrigajo za nakup na mestnem trgu. Posebno pride tu v poštev sadje. Koliko boljše je sadje, če se ga nabavi še v svežem stanju, nego pozneje, ko se na solncu spari in od raznih smeti onesnaži. Takih misli je naš producent in takih misli je tudi večina občinstva. Vseh drugih misli pa je v tem oziru naše tržno nadzorstvo. Kmetica, ki prinese n. pr. že ob 6. zj. na trg, ne sme prav ničesar prodati preden ni bila 7. ura. Kaj sledi iz tega? Prvič trpi naš trg in vsled tega tudi občinstvo, ker do 7. ozir. do 10. bo le tisti producent čakal, ki mu je res nujno potreba za denar. Drugi pa ostane rajši doma ali cvete kupčija po hišah, pri čemur pa pridejo v poštev le ulice, ležeče ob glavni prometni cesti. Drugi razlog proti taki odredbi pa je ta, da se ob 7. nabira toliko nakupa želnega občinstva, da je izbira dostikrat onemogočena, mnogi pa mora biti vesel, če sploh še kaj dobi. Ako taka prodaja že mora biti iz uradnih ozirih navezana na kako določeno uro, naj se vpoštevata vsaj tudi letni

čas. Mislimo, da g. tržnemu nadzorniku ne bo prav nič škodilo, če ob poletnem času malo popreje vstane, vsaj mora kmet tudi in večina obrtnikov itd. tudi. Torej prosimo naj se tozadevno blagovoli primerno ukreniti. Vsaj mesarji tudi že na vse zgodaj začno s prodajo mesa, zakaj bi ravno kmetice s sadjem ne smele?

Uspeh tekme moškega naraščaja Ljubljanske Sokolske župe dne 19. t. m. Udeležilo se je tekme 47 telovadcev v 8 vrstah in sicer od naraščaja Ljubljanskega Sokola 6 vrst (2 v višjem in 4 nižjem oddelku); šišenskega Sokola 1 vrsta v nižjem oddelku in deloma v vrsti Vič-Siška. V višjem oddelku je dosegla največ točk vrsta iz Ljubljane. V nižjem pa vrsta šišenskega naraščaja, kar z veseljem pozdravljamo. V višjem oddelku so bili kot posamezniki najboljši Drenovec Vekoslav, Štrukelj Vekoslav, Bekš Fran in Delak Anton, vsi iz Ljubljane. V nižjem oddelku so bili prvi Osredkar Josip iz Šiške, Kordelič Rudolf iz Ljubljane in Boršnik iz Viča. Tekma posebno v nižjem oddelku je bila jako zanimiva.

Dohodki „Sokolove“ kresne veselice. Kosmatí dohodki nedeljske „Sokolove“ kresne veselice znašajo nekaj nad 4200 K. Dobavitelji se naprošajo, da bi mu prej predložili račune, da se morejo napraviti sklepni računi.

Zlet Primorske Sokolske župe, ki se je vršil predvčeršnjim v Gorici, je nad vse pričakovanje sijajno uspel. Spreved po mestu je bil impozanten, udeležilo se ga je nad 800 Sokolov v kroju. Javni telovadbi je prisostvovalo na tisoče narode. Navdušenje je priklopelo do vrhunca, ko je brat Zvezni starosta dr. Ivan Oražen v imenu Slovenske Sokolske Zveze na telovadišču pozdravil primorske Sokole. — Obširneje poročilo sledi.

Za brate Srbe je poslal uredništvu „Jutra“ gosp. Rudolf Ogrin, strojevodja v Trstu, 1 K. Živel! — Naši denarni zavodi pa ne dajo od sebe nobenega glasu!

Slovenskim zdravnikom naznanjamo, da se vrši sestanek osrednjega slovenskega zdravniškega zbora od 3. do 4. julija v Sofiji. Znanstvene seje se bodo vršile 3. in 4. julija dopoldne v „Slovanski besedi“. Dne 2. julija ob 9. zvečer kolegijsalen sestanek v „Slovanski besedi“. Dne 3. julija popoldne ogledovanje sofijskih bolniških zavodov, zvečer skupen obed. Dne 4. julija popoldne ogledovanje mesta, zvečer koncert na čast slovanskim gostom. Dne 5. julija jutraj izlet v Kjustendil, ogledovanje tega zanimivega mesta in mineralnih izvirov, skupen obed, zvečer povratek v Sofijo. — Slovenski zdravniki, ki se udeležijo sestanka, imajo brezplačno vožnjo na bolgarskih železnica. Da dobe člansko izkaznico in da se jim rezervirajo stanovanja, obrnejo naj se obratno na bolgarski odbor (dr. B. Beron, Sofija, Ulica Treslav br. 5), obenem pa se naj tudi javijo podpisnemu predsedniku. Priporočati je, da si vsak udeleženec pri okrajnem glavarstvu, oziroma mestnem magistratu preskrbi potni list. — Da se pomenimo o vožnji in vsem potrebnem, vabim ljubljanske udeležnike na pogovor, ki se bo vršil v sredo, dne 22. t. m. ob 8. zvečer v restavraciji „Zlata kapljica“, Sv. Petra cesta. Čas odpotovanja se potem objavi po listih. Za slovenski narodni odbor: Dr. Démetér Bleiweis-Trsteniški, predsednik.

„Kako je lep vojaški stan...“ Praporščak sanitetnega oddelka št. 8 v Ljubljani G... je čuden „mož“. Vojake trpiči kot živine, potem jih pa še zmerja z besedami, ki jih dostojni človek nikdar ne bi mogel porabljati. Svinje, smrkovce itd. kar stresa iz rokava, ker misli, da s tem pokazuje posebno inteligenco. Ta „junak“ niti naredb svojega poveljnika ne respektira, nego dela kar se mu ravno zljubi, a ubogi vojaki pri tem gotovo ne pojejo: „Kako je lep vojaški stan...“ Res, „lep“ in prijeten stan!

Iz Litije nam javljajo: Prestavljen je odtod v Hrastnik železniški uradnik gosp. Šegula, ki je bil radi svoje vlnudnosti v službi splošno zelo priljubljen. Zahajal je redno v slovensko društvo in je rad podpiral slovenska društva. Želimo mu, da bi bil v Hrastniku zadovoljen, Hrastničanom pa čestitamo na tej pridobitvi.

Požar. Javljamo nam prijatelj z Notranjskega: V noči od nedelje na ponedeljek, 20. t. m., je požar vpepelil 5 hiš ter nekaj gospodarskih poslopij v Petelinjah pri sv. Petru na Notranjskem. Škoda je precejšnja in le deloma krita z zavarovalnino. Brezveternemu vremenu in gasilec se je zahvaliti, da ni zgorela cela vas, katere hiše so krite večinoma s slamo.

Priporočljivi kosci. V nedeljo popoldne si je neki posestnik iz ljubljanske okolice na Vodnikovem trgu najel tri kosce. Pogodil se je z njimi za vsakega po 4 K na dan in hrano. Kosci pa niso bili s tem zadovoljni, zahtevali so od posestnika še 10 K predumja, ki jim ga je ta takoj splačal. Zahtevali pa so predumjem pod pretvezo, da imajo neke zastavljeno obleko, da bi jo radi rešili. Prisledli so posestniku na voz in se peljali na njegov dom. Po večerji so

Razstava risb na ljubljanskem učiteljišču.

Odkar je mojster Jakopič na stežaj odprl vrata svojega paviljona ljudski masi, se je začelo širiti zanimanje za umetnost slikarstva v obče. Toda to zanimanje je poprečno bolj zvedavost po naslikanih predmetih, kakor resnično zanimanje za umetnost samo. Ni čudo! Pri nas stoji umetnik previsoko, občinstvo prenizko, da bi ga moglo prav videti, njegova dela prav razumevati.

Naše občinstvo je treba najprej poslati v šolo in pričeti s poukom poznavanja slikarske umetnosti kar pri najnižjem razredu. Takih šol se je reklo, da nimamo. Pa Pa jih imamo: V naši mladini imamo šolo, učence in mojstre-začetnike.

Ne vem ali in koliko naših učnih zavodov je prišlo na to srečno misel, koncem šolskega leta ponuditi tudi širšemu občinstvu spričevalo sadu in ploda vzgoje na tem polju umetnosti. Vem pa, da je bila v označeno svrhu jako srečna misel: Razstavo risarskih in slikarskih del gojencev in gojenk na državne gimnazije. Taka razstava se mi zdi najpriljubnejša šola za naše občinstvo, ker šele v taki šoli vzgojeno zamore postati sposobno za umevanje dozorele slikarske umetnosti. Tu vidi še okorni začetni poizkus učenca prvih tečajev in zasleduje njega razvoj

zdržema do zrelostnega dela zadnjega letnika.

Pri nas pa se je hotelo in se še hoče nače občinstvo kar preko najnižjih stopnic mehansko, po sili dvigniti do najvišjih.

Pa da Vam o razstavi sami kaj povem. Na to razstavo se ni prav nič mislilo, nič pripravljalo, misel, priprava in izvršitev, vse je staro komaj teden dni. In baš to daje razstavi posebno pristnost in posebno vrednost. Razdelitev posameznih predmetov in posameznih tečajev sicer vsled hitrega izvršetka malo trpi, a celoti ne škoduje prav nič.

Razstava je pristen izraz posnetka narave oziroma izvirnih predmetov; le nekaj kopij je izdelanih po modelih. Razdeljena na 3 dvorane v II. nadstropju razlikuje tečaje, letnike ter spol gojencev. Vsebuje največ risb, mnogo tudi slik (akvarele, pastele) ornamentiko, kompozicijo, i. t. d. Iz razstave kot celote odseva duh stvaritelja, profesorja Suherja kot mojstra svojih učencev. Škoda, da je bil gospod profesor, ki me je ljubeznjivo sprejel, zadržan, da bi mi osebno razkazal sad njegovega truda. Naklonil pa mi je nekega g. gojenca, ki me je spremljal po dvoranih.

Dika cele razstave, vzor celemu zavodu je nedvomno g. Ferjan, gojenec 4. leta. Zlasti v slikah kaže izreden talent, za njim tekmujeja g. Gradišnik in Povše; g. Stojkovič bi bil četrti člen teh posebnih nadarjenih mladih umetnikov. Izmed

gojenk zasluži prvenstvo gđ. Kessler, ki ima v gđ. Suher in Burger vredne tekmovalke. Izmed gimnazijcev zaslužio biti posebno omenjeni g. Sadar, Lederhaas, Kogovšek in Štajmar. Kolikor sem v posameznih dvoranih kar tako mimogrede opazil, so se mi najbolj dopadla dela sledečih gg. gojencev, dijakov oziroma gojenk in sicer v prvi dvorani: Bežek, Logar, Štajmar, Tavčar, Šabec, Lederhaas, Kogovšek, Vanič, Kajdič, Novak in Jakič; v drugi sobi: Klanšek, Medič, Frank, Kavčič, Povše, Gradišnik, Minkuš; v 3. sobi (gojenke): Kessler, Suher, Burger, Levec, Schubert, Luschatzky, Novak, Kalan, Ruša, Kesnik, Pirc Marija, Tončka Sušlar, Bradaška A. Naj se mi oprostí, če je vsled hitrosti mojega obiska izostalo marsikatero ravno tako priznanja vredno ime. Izostati so morale tudi podrobneje navedbe posameznih del, tečajev, letnikov i. t. d.

Moj splošen utis je ta: V moderni metodi se je tu dosegel velik napredek. Najboljše stvari so v akvarelih. Razstava je seveda šolskega značaja, je pa iz vzgojevalnega stališča vsega priznanja in posne-manja vredna.

Zasluga gre nedvomno g. profesorju Suherju. Priporočati bi bilo, da se take razstave večkrat ponove, še bolj pa bi bilo želeli, da gre naše občinstvo pridno v šolo k takim razstavam. Potem še le bo začelo prav umevati tudi razstave naših umetnikov-mojstrov!

Fran Pavljanski.

odšli spat na skedenj. Ko pa jih je po-
sestnik ob 3. uri zjutraj klical in se ni
mihče oglašil, je bil takoj na jasnem, da so
jo sleparji čez noč odkurili, z seboj pa so
odnesli tudi njegovih 10 K.

Humaniteta ljubljanske policije. Vče-
raj dopoldne opazili so pasanti na cesti
slučaj, nad katerim so se zgražali. Neki
stražnik je dal na štirikolesni ročni voz
naložiti nekega popolnoma pijanega delavca
na Vodnikovem trgu, katerega so peljali na
rotovž liki konjač crknjeno žival. Resnično
humano ravnanje s takimi, oboževanja vred-
nimi ljudmi. Gospod svetnik, ali so to
uspehi pouka Vašega veleumnega nadzor-
nika?

S kolesom je podrl sinoči okrog 8.
ure na Poljanski cesti mesarski pomočnik
F. Z. nekega delavca ter ga na glavi in
roki znatno poškodoval.

Nezgodna na cesti. Včeraj dopoldne
je na Poljanski cesti neki delavec hotel po-
magati nekemu vozniku, ki ni mogel spe-
ljati z dvorišča Josifinuma z opeko nalože-
nega voza. Pri tem pa ga je voz pritisnil
ob zid ter ga težko poškodoval. Prepeljali
so ga z rešilnim vozom v deželno bolnico.

Vreme. Včeraj dop. je bilo ves čas
pričakovati dežja. Pa ga ni bilo. Popoldne
pa so bile na obmejnem pogorja dve večji
nevihti. Prva se je pričela ob 1. na vzhodu
(nekako nad Moravčami), se je raztegnila
proti Jančemu, in ko je bilo najhujše, se
obrnila proti Ljubljani. Komaj pa je do-
spela do Golovca, se je nenadoma obrnila
proti jugovzhodu na Dolenjsko. V Ljubljani
je bil samo piš ter nekaj kapljic dežja.
Hudo pa je moralo biti na jugovzhodnih
krajih, ker je takoj, ko se je nevihta po-
razgubila, zavel ledeno mrzel jugovzhodni
veter. Gb 4. pop. pa se je skoro isti prizor
in najbrže z istimi rezultati ponovil na se-
verovzh. Gorenjski. To je bil vpliv vnanjega
kritičnega vremenskega položaja. Na daljnem
vzhodu in jugovzhodu so morali biti včeraj
večji elementarni izgrezi. — Danes: Vre-
mnski položaj neizpremenjen, lokalni po-
goji sicer na izboljšanje, nikakor pa niso
ugodni glede vnanjih vplivov. Če bo solnce
količak pekoče, pride zopet do krajevnih
neviht. Prognoza: nestalno, od vnanjih
vplivov odvisno vreme. Jutri: Pri nas isto,
vnanji kraji zopet kritičen dan.

Poštenjak — naprednjak.

(Odnekod z dežele.)

(Dalje.)

O njegovih mladih letih zgodovina ne
pripoveduje ničesar zanimivega, kakor da
se je rodil kot sin bednega ljudskošolskega
učitelja. Doprivši ljudsko šolo, je najprej
stopil kot vajenec v neko trgovino na G.
pri L., kjer pa ni učenal svoje izučbe. Pra-
vijo, da nekaj ni bilo v redu, za to ga je
šef odslavljal. Potikajoč se nekaj časa okrog,
je slednjič iztaknil službo pri nekem no-
tarju, kjer se je najprej učil prepisovati
akte, hodil gledat v zemljiško knjigo itd.
Kakor se pripoveduje, se je v tej službi
dovolj izvežbal za svoje nadaljnje „delo-
vanje“. Ker je bil njegov šef dobra duša,
ni izvolal njegovega bistrega talenta in
zmožnosti, sicer bi ga bil opazil, kako se
je naš junak pripravljaj za bodočega „no-
tarja“. Tako je postal iz praktikanta zrel
pomočnik-koncipient. Slednjič se je s po-
močjo nekega vplivnega gospoda dvignil
na dobro službo kot zavarovalni agent. Kot
samostojen človek se je tu z vso vnemo
lotil dela in zavaroval — ali na pošten ali
nepošten način, to je njegova stvar — ma-
lone skoro vsako hišo zlasti v bližini mesta.
Med tem časom je dobil v roke tudi bla-
gajništvo okrajne bolniške blagajne. Vrh-
tega pa bil še izvoljen za denarničarja pri
novoustanovljeni godbi. Seveda kar se je
Janezek naučil, to tudi Janezek dobro zna,
kar bomo kmalu videli.

Orožnik pred hišo.

Več članov te godbe je vložilo ovadbo
na c. kr. sodnijo, češ, da manjka v dru-
štveni blagajni 100 K denarja. In nekega
večera stoji pred hišo, kjer stanuje, orožnik.
Pri izvršeni reviziji se je pa izkazalo, da
je denarničar sicer imel v blagajni pogre-
šanih 100 K, pač pa jih je pozabil vpisati
v blagajniško knjigo. Pozneje se je govo-
rilo, da se je to moglo zgoditi le na ta
način, da je imel že tedaj zveze z nekate-
rimi uradnimi osebami, kar bomo tekom
te razprave še parkrat omenili. Ob istem
času so se pa tudi vršile stroge preiskave
od strani okrajnega glavarstva in revizija
iz Trsta radi bolniške blagajne, ki pa sta
zanj izpadli, to moramo resnici na ljubo
priznati, popolnoma zadovoljivo.

Na to pa je užaljeni vložil tožbo radi
razžaljenja časti proti vsem 7 ali 8 članom
godbe, ki so ga kajpak morali lepo prositi
za odpuščanje.

Tako so se razpobili prvi črni oblaki
bližajoče se daljne nevihte. Kako je otvoril
in slovi njegova advokatska in notarska
„pisarna“, o tem pa prihodnjič.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Iz poslanske zbornice.

Dunaj, 20. junija. V današnji seji
poslanske zbornice se je dokončala raz-
prava o tretji skupini proračuna. Jutri zju-
traj se izvrši glasovanje. Današnja seja je
trajala čez 11. uro ponoči. Večina poslancev
je ostala do zadnjega v zbornici, da pre-
prečijo morebitne obstrukcionistične po-
skuse.

Trgovski minister dr. Weisskirchner v
avdienci pri cesarju.

Dunaj, 20. junija. Cesar je sprejel
trgovskega ministra dr. Weisskirchnerja v
privatni avdienci in konferiral z njim pol-
drugo uro.

Avstrijski dementi glede podaritve Sand-
žak Novega Pazara črnogorskemu knezu.

Dunaj, 20. junija. Vest zagrebškega
„Obzora“, da namerava Turčija o priliki
jubileja črnogorskega kneza temu podariti
Sandžak Novi Pazar, se v tukajš. diploma-
tičnih krogih dementira in sicer na ta na-
čin, da se obenem naglašja, da se glede
vprašanja s strani avstrijske vlade niso pod-
vzeli še nobeni koraki in da tudi Turčija v
tem koraku ni dala še nobenega obvestila.

Zborovanje češkega narodnega sveta.

Praga, 20. junija. V Pragi je včeraj
zboroval češki narodni svet, ki je bil zelo
dobro obiskan tako s strani državnih kakor
tudi s strani deželnih poslancev. Predsednik
narodnega sveta dr. Podlipnik je v svojem
govoru označil delo pretečenega leta.

Novačenje na Ogrskem.

Budimpešta, 20. junija. Domo-
branski minister Hoissa je izdal na občine
oklic, glasom katerega se bo z asentiranjem
novincev pričelo s 15. julijem. Ako bi pa
ta dan to iz kateregakolisibodi vzroka ne
bilo mogoče, se prične z asentiranjem
25. julija.

Konstituiranje ogrske delovne stranke.

Budimpešta, 20. junija. Včeraj po-
poldne ob 5. uri je imela delovna stranka
ustanovno zborovanje. Govorila sta na shodu
ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary
in grof Štefan Tisza. Predsednikom
stranke so izvolili Desiderja Perszela.

General Varešanin ogrski baron.

Budimpešta, 20. junija. Današnji
uradni list objavlja cesarjevo lastnoročno
pismo na ministrskega predsednika grofa
Khuen-Hedervarya, s katerim imenuje bo-
sanskega deželnega šefa Varešanina ogrskim
baronom.

Sokoli najboljši telovadci na svetu.

London, 20. junija. Pri sobotni med-
narodni tekmi za svetovno mojstrstvo v
telovadbi si je priborila češka sokolska
vrsta s 782 točkami prvo mesto, dočim so
ostali francoski gimnasti s 705 točkami na
drugem in angleški s 633 točkami na
tretjem mestu. V vrsti čeških Sokolov
je tekmoval tudi Slovenec Kuček,
ki si je med temi priboril 3. mesto.

Protigrški bojkot.

Solun, 20. junija. Protigrški bojkot
zavzema vedno širše meje in se je raztegnil
na bojkot vsega blaga grških trgovcev.

Carigrad, 20. junija. Protigrško boj-
kotno gibanje je vedno obsejnejše in se
krepko goji. 1000 v Carigradu navzočih
Perzijscev se je vpisalo za prostovoljce za
slučaj, da pride do vojske med Turčijo in
Grško.

Turška odlikovanja.

Carigrad, 20. junija. Sultan je po-
delil povodom obiska turškega prestolona-
slednika v Belgradu in Sofiji srbskemu pre-
stolonasledniku Aleksandru in bolgarskemu
prestolonasledniku Cirilu imetje-red z briljanti.

Bivši turški vojni minister obtožen.

Carigrad, 20. junija. Turško mor-
narsko društvo je imelo veliko zborovanje,
na katerem se je zahtevalo, da se stavi pod
obtožbo bivšega vojnega ministra, ker je
baje zakrivil, da niso bili pravočasno zgra-
jeni štirje turški rušilci torpedovk.

Kitajski princ na Dunaju!

Dunaj, 20. junija. Kitajski princ Jai-
tao pride s svojim spremstvom prihodnje
dni na Dunaj proučevati tukajšnje razmere.
Na Dunaju ostane le nekaj dni.

Grozovit vihar.

New-York, 20. junija. Tu je včeraj
divjal nad pol ure strahovit vihar, ki je po
doseganih poročilih zahteval 10 človeških
žrtv.

Zdravje nemškega cesarja.

Berlin, 20. junija. Zdravje nemškega
cesarja se je obrnilo toliko na bolje, da se
pričakuje, da bo že ta teden popolnoma
okreval.

Rešilna dela pri potopljenem podmor-
skem čolnu „Pluviose“.

Calais, 20. junija. Rešilna dela pri
potopljenem podmorskem čolnu „Pluviose“
so se danes nadaljevala. Spravili so na po-
vršje 10 trupel, med njimi tudi truplo po-

veljnika čolna. Vsa trupla so se nahajala v
sprednjih prostorih. Ker je nastopila klima,
so se morala popoldne reševalna dela pre-
kiniti.

Mali oglasi.

Gospo Alojziji Tratnik, restavratorki pri „Zlati
kaplji“: K Vašemu imenovanju sprejmite najprisknejše
čestitke od svojih gostov, ki Vam kličejo enoglasno:
Bog Vas živi!

Otroška gugalnica se ceno proda. Poizve se pri
„Novem svetu“, dvorišče, levo. 87/1—1

Lep lokal za prodajalno se takoj odda v Židov-
ski ulici št. 3. 86/8—1

Gostilna N. D. O. ulica Karađević št. 18. Trst
se priporoča p. n. gostom in čitateljem „Jutra“ kadar
pridejo v Trst, da jo posetijo. Na razpolago so gorka
in mrzla jedila, izborna pristna vina in prenočišča,
vse po najnižjih cenah. Gostilna je v bližini južnega
kolodvora. — Za obilen obisk se priporoča Hinko
Kosič, voditelj. 77/6—4

Oddata se dve sobi s kuhinjo. Naslov pove
inzeratni biro „Jutra“. 83/2—2

KORESPONDENCA.

Rdeči mak prejel sporočilo prekasno. Kdaj tedaj?
85/1—2

Mlada dama želi korespondirati z pisateljem pod:
Aphrodite poste restante Ljubljana. 68/1—1

Reven notarski kandidat

sprejme dobro plačano službo pri kaki po-
sojilnici ali banki. Strokovne izobrazbe
nima, prakse tudi ne, pač pa si jo pre-
skrbi na stroške zavoda. Oženi se tudi ako
je to v interesu zavoda. Ponudbe na šifro:
V „Ljubljani je vse mogoče“, pošto ležeče.

Lepi prodajalniški prostori

se oddajo z avgustom ali tudi takoj

■ v najem. ■

Naslov pove upravništvo „Jutra“.

Vsak dan svež sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg šte. 21. 40—2

Dobro ohranjena enonadstropna hiša

in zraven pritlična hiša vsebujeta 14 stano-
vanj z velikim vrtom, pripravnim za vrtnarje
in nekaj stavbenega prostora se takoj

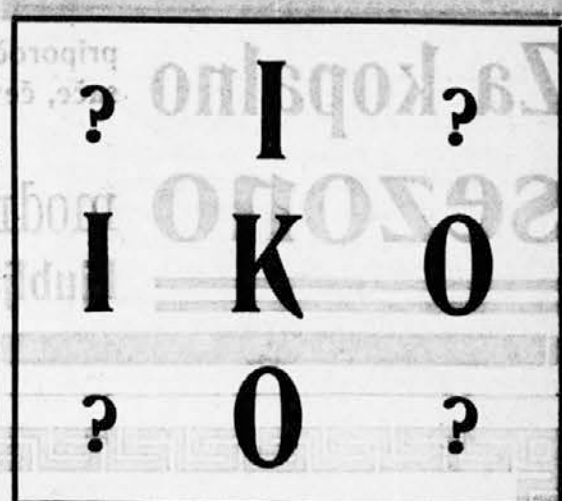
proda.

Poizve se pri g. Mariji Zupan, gostil-
ničarki v Ljubljani, Sv. Jakoba trg šte. 8
in g. Josipu Kozaku, mesarju v Ljubljani,
Poljanska cesta.

Lepa nova prodajalna

**z vso opravo
se odda takoj
v najem.**

Prodajalna je oddaljena 15 minut od
Novega mesta in komaj eno minuto od tam
kjer se bo gradila nova železnica. Več se
poizve pri Mariji Kallinger na Drski pošta
Novo mesto.

Model 1910.
Edino zastopstvo znamke

Kinta
je v teku in trpežnosti nedosežno kolo
sedajnosti.

Zaloga Puch-koles.
Sprejema kolesa v popravo, emajliranje
in poniklanje ter izposojevanje koles.
- Točna, solidna in cena izvršitev. -
K. ČAMERNIK, Ljubljana
Dunajska cesta šte. 9.
... Ceniki na željo brezplačno. ...

Edini
zasebni slovenski zavod te vrste je
I. slov. zasebni
trgovski tečaj
v Ljubljani,
Turjaški trg šte. 4.
Iz letošnjega letnika je prostih še samo
10 zelo spretnih gojenk.

Lep velik
= lokal =
za prodajalno
opremljen z vso opravo, sposoben za vsako
trgovino se odda
takoj v najem.
V tem lokalu se je trgovina izvrševala
že nad 30 let. Lokal leži ob deželni cesti
na najlepšem prostoru v fari ter nasproti
c. kr. sodnije. Več se izve pri:
Franc Ks. Grebenc, Velike Lašče.

Suhi in svetli
prostori za skla-
dišča in delavnice
kakor tudi
kleti se oddajo
v Wolfovi ulici 12.
Prostorno dvorišče je
na razpolago.
Več se izve ravnotam v I. nadstropju.

Za kopalno sezono priporoča obleke, plašče, frotir, rjuhe in bri-
sače, čevlje, avbe, klobuke, plavalne hlače in
vse druge potrebščine
modna trgovina P. MAGDIČ
Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Dr. Emil Stare

naznanja, da je otvoril

svojo odvetniško pisarno
v Ljubljani, Sodna ulica št. 3.

Hiša z gostilno

tovarniško poslopje z vodno močjo, žaga, apnenice in travnik ob cesti sposoben za stav-
bišča v Zagorju ob Savi, se posamezno ali skupno pod ugodnimi pogoji

prostovoljno prodaja.

Pojasnila daje odvetniška pisarna dr. Ivana Tavčarja v Ljubljani.

Lov v Medvodah.

Dne 25. t. m. ob pol 11. uri dopoldne oddal se bo

občinski lov v Medvodah

potom javne dražbe pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ljubljani.

Ker je divjačine v izobilju, se vabijo prijatelji lova, da se udeležijo dražbe.

Županstvo v Medvodah.

Otvoritev hotela.

Vljudno naznanjam, da sem na Dobravi pri Bledu na Gorenjskem,
postaja državne železnice, otvoril prenovljen

hotel „Stol“.

Hotel s 16 sobami je popolnoma novo in moderno opremljen. V
dobro urejenih restavracijskih prostorih postregel bodem cenj občinstvu z
dobro jedjo in pijačo. Senčnati park in novo kegljišče sta na razpolago.

V bližini naravno lepi Vintgar. — Cene nizke postrežba dobra in točna.

Priporoča se v prijazno vpoštevanje z odličnim spoštovanjem

Alojzij Zajec.

Kavarna „Prešeren“

ima vsak dan svež

sladoled

vseh vrst in

ledeno kavo.

5-16

Kamnoseški izdelki iz marmorja za
cerkvene in pohištvene oprave spo-
minki iz marmorja, granita ali sije-
nita, apno živo in ugašeno se dobi pri

ALOJZIJU VODNIKU

kamenarskem mojstru

= Ljubljana =
Kolodvorska
= ulica =

Glavno zastopstvo za celo Kranjsko.

Slavnemu občinstvu se vljudno naznanja, da ima gumljeve garniture svetovne
trrdke v veliki izbi in za vsakovrstne

VOZOVE V ZALOGI

J. BAN v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

V zalogi so vedno vozovi najrazličnejših vrst. Proda se tudi avtomobil za 2 osebi

Oglejte si največjo zalogo

poljedelskih strojev,

slamoreznic, čistilnic, mlatilnic, kosilnic, motorjev,
gepeljnov in stiskalnic za grozdje in sadje, štedil-
nikov, peči, nagrobnih križev, blagajn itd. pri trrdki

FR. STUPICA

v Ljubljani, Marija Terezija cesta 1, poleg, Figabirta.

Ravnotam lahko kupite vsak čas po najnižjih cenah
traverze, železniške šine, cement in vse druge po-
trebščine, razno orodje, sesalke za vodo, vino,
gnojnico, vseh vrst tehtnice, uteže in vse druge
:: v železnino spadajoče predmete. ::

**Več predmetov ženske konfekcije,
obleke za gospode ter slamnike in
panama klobuke**

60% ceneje

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Ustanovljena l. 1882. — Telefon št. 185

Poštne hranilnice na račun šte. 828.405

Ogrska poštna hranilnica šte. 19.864

Kmetska posojilnica ljublanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Dunajska cesta 18

v lastnem združnem domu

je imela koncem leta 1909 denarnega

prometa K 83.116.121.11

upravnega premoženja

K 20.775.510.59

obrestuje hranilne vloge

po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega pla-
čuje posojilnica sama za vložnike.

**Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.**

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000. Rezervni zaklad K 400.000.

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/4% brez amortizacije;
na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsaki dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica K 3.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

promese na Dunajske kom. srečke a K 18.—

„ „ kreditne srečke a K 24.—

Obe promesi skupno le K 40.—.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih

4 1/2%